

- b) det skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere identiteten af de varer, som det angiver, især
- pakningernes antal, art, mærke og nummer,
 - varernes art, brutto- og nettovægt,
 - afsenderens navn;
- c) det skal entydigt bekræfte, at de deri opførte varer har deres oprindelse i et bestemt land.

2. De pågældende myndigheder kan også i tilfælde, hvor der foreligger et oprindelsescertifikat, der opfylder betingelserne i stk. 1, hvis det består alvorlig tvivl, kræve yderligere bevismidler for at sikre, at angivelsen om oprindelsen er i overensstemmelse med reglerne i denne forordning eller de i forbindelse med denne udstedte gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 10

1. Oprindelsescertifikater for varer, der har deres oprindelse i Fællesskabet og udføres, skal opfylde betingelserne i artikel 9, stk. 1, litra a) og b).

2. I disse oprindelsescertifikater bekræftes, at varerne har deres oprindelse i Fællesskabet.

Er det nødvendigt for udførselshandelen, kan det dog i certifikatet bekræftes, at varerne har deres oprindelse i en bestemt medlemsstat.

Er betingelserne i artikel 5 kun opfyldt ved flere be- og forarbejdningsprocesser, udført i forskellige medlemsstater, må kun oprindelsen i Fællesskabet bekræftes.

3. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger, for at de oprindelsescertifikater, der udfærdiges af deres myndigheder eller de dertil bemyndigede organer, senest ved overgangstidens afslutning udstedes i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag II, i det omfang kravene i forbindelse med udførselshandelen ikke er til hinder herfor.

Artikel 11

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer på højeste forvaltningsniveau med henblik på denne forordnings anvendelse, samt om de problemer, der opstår i forbindelse med forordningens anvendelse. Kommissionen giver omgående de andre medlemsstater underretning om disse oplysninger.

Artikel 12

1. Der nedsættes et udvalg for oprindelses-spørgsmål – i det følgende benævnt »udvalg« – der består af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget bestemmer selv sin forretningsorden.

Artikel 13

Udvalget kan behandle alle de spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstats repræsentant forelægger det.

Artikel 14.

1. De til gennemførelse af artiklerne 4 til 7, 9 og 10 fornødne bestemmelser udstedes efter proceduren i stk. 2 og 3.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget udkast til de bestemmelser, der skal udstedes. Udvalget tager stilling til udkastet inden for en frist, som formanden kan bestemme under hensyn til pågældende spørgsmåls presserende karakter. Til beslutning kræves et flertal af tolv stemmer, idet medlemsstaternes stemmer vejes i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2; formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen udsteder de påtænkte bestemmelser, når de er i overensstemmelse med udvalgets beslutning.

b) Er de påtænkte bestemmelser ikke i overensstemmelse med udvalgets beslutning, eller har udvalget ikke taget stilling, foreslår Kommissionen uopholdeligt Rådet de bestemmelser, der skal udstedes. Rådet træffer sin beslutning med kvalificeret flertal.

c) Har Rådet ikke truffet beslutning efter udløbet af en frist på tre måneder, efter at forslaget er tilstillet det, udstedes de foreslåede bestemmelser af Kommissionen.

Artikel 15

Betyder gennemførelsen af de i artikel 14 nævnte bestemmelser, at bestemmelserne i en medlemsstat om udstedelse af oprindelsescertifikater for udførselen ændres på en sådan måde, at den økonomiske aktivitet lider skade herefter, kan Kommissionen efter anmodning bemyndige den pågældende medlemsstat til for